

ת"פ 54736/06/14 - מדינת ישראל נגד ולדימיר יבסטפייב

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 54736-06-14 מדינת ישראל נ' יבסטפייב(עציר)

לפני
המאשימה
כבוד השופט חאלד כבוב
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)
בית קרדון, דרך מנחם בגין 154 תל אביב
טל': 073-3736084; פקס: 03-5163093

נגד
הנאשם
ולדימיר יבסטפייב (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שריג דמארי
בית רובינשטיין, רח' לינקולן 20 תל אביב
טל': 03-6081144; פקס: 03-6081155

גזר דין

פרטי האישום

1. הנאשם, ולדימיר יבסטפייב, הורשע על סמך הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכל העבירות המנויות בכתב האישום המתוקן, בשבעה אישומים נפרדים בעבירות של תרמית בניירות ערך, קבלת דבר במרמה, גניבה בידי מורשה, מרמה והפרת אמונים בתאגיד, איסור הלבנת הון, איסור עשיית פעולה ברכוש אסור ופעילות אסורה על בעל רישיון לניהול תיקים נשוא האישום הראשון.

באישום השני הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, תרמית בניירות ערך, קבלת דבר במרמה, גניבה בידי מורשה, מרמה והפרת אמונים בתאגיד ואיסור הלבנת הון. כך גם לגבי האישומים השלישי, הרביעי והחמישי שעניינם עבירות דומות לאישומים הראשונים.

כן הורשע הנאשם בעבירות של מסירת תרשומת כוזבת בדו"ח לרשויות המס ושימוש במרמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס נשוא האישום השישי ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט נשוא האישום השביעי.

2. בין השנים 2007-2008 שימש הנאשם כמנהל השקעות בחברת איפקס ניהול תיקים בע"מ (להלן: "איפקס") שניהלה בין היתר את תיקי ההשקעות של יובלים קופות גמל וקרן השתלמות (1996) בע"מ (להלן: "יובלים") וכן פעילות בניירות ערך של בעלי עניין בחברה, לרבות חשבונות נוסטרו, כאשר בתוקף תפקידו היה הנאשם אחראי על רכישת ניירות ערך בשוק ההון ומכירתם עבור העמיתים שכספם נוהל בחברה ובמסגרת זאת הוענק לו שיקול דעת רחב לפעול בחשבונות במטרה להשיא את רווחיהם של העמיתים.

עם מיזוגן של איפקס וחברת דש ניירות ערך והשקעות בע"מ בשלהי שנת 2008 החל הנאשם בראשית שנת 2009 לשמש כמנהל השקעות בחברת איפקס ניהול קופות גמל בע"מ (להלן: "**איפקס קופות גמל**") כאשר במסגרת המיזוג הועברו לאיפקס גם ניהול קופות גמל. לנאשם היה רישיון ניהול תיקים משנת 2000 אך עם תחילת עבודתו באיפקס קופות גמל התלה הוא את רישיונו. הנאשם הינו בקיא ברזי המסחר בשוק ההון ובמאפייניו.

בצד עיסוקו בשוק ההון, בבעלותו של הנאשם בית מלון באוסטריה.

3. במהלך השנים 2008-2010 ביצע הנאשם 158 עסקאות מתואמות במסגרת המסחר בבורסה בין חשבונות הלקוחות לבין חשבון אלברקום וזאת בכוונה להשפיע על השער ולהפיק רווחים לחשבון אלברקום, וזאת תוך שימוש בחשבונות הלקוחות ותוך הפרת חובת הנאמנות שהוטלה עליו מכוח תפקידו ותוך חריגה מההרשאה שקיבל לפעול בחשבונות הלקוחות במסגרת תפקידו ותוך העמדת עצמו בניגוד עניינים והעדפת האינטרס הפרטי שלו. כתוצאה מהעסקאות המתואמות הצטברו בחשבון אלברקום רווחים בסכום של 1,290,857 ש"ח כאשר מתוך הסך הנ"ל קיבל הנאשם לידייו כדי מחצית מסך הרווחים. פעילות זו נמשכה בין הנאשם לבין אחר בהתאם למפורט בכתב האישום עד אשר בסופו של דבר הרווחים שהצטברו כתוצאה ממעשיו המרמתיים של הנאשם הצטברו לסך כולל של למעלה מ-4 מיליון שקלים.

כך פעל הנאשם כמפורט באישום השני מול חשבון בביוב כאשר הוא פועל תוך הפרת חובת הנאמנות שהוטלה עליו, תוך ניצול הנחת דעתם של העמיתים תוך הפקת רווחים על חשבון הלקוחות, תוך ביצוע עסקאות מתואמות כאשר הנאשם מקבל לידייו במרמה עבור עצמו ועבור אחרים את הרווחים שהצטברו בחשבונות כתוצאה מעסקאות אלה בסכום כולל של 1,263,197 ש"ח.

כך כאמור גם באישום השלישי פעילותו התרמיתית של הנאשם ביחד עם אחרים הניבה להם רווחים אסורים בסכום של 150,761 ש"ח, באישום הרביעי פעילות מרמיתית זו הניבה לנאשם ולאחרים רווחים בסכום כולל של 340,438 ש"ח. באישום החמישי הורשע הנאשם בעבירות של גניבה בידי מורשה, מרמה והפרת אמונים בתאגיד ואיסור הלבנת הון כאשר לפי המפורט באישום זה הוא פעל כדי להפיק רווחים אישיים על חשבון חשבונות הלקוחות. פעילות שהניבה רווח של 99,800 ש"ח שבו אמור היה להתחלק עם אחר ואגב כך עשה שימוש ב"אשת קש" לשם הסוואת משיכת הכספים.

האישום השישי עניינו עבירות על פקודת המס, רווחים שנצברו לזכות הנאשם כתוצאה מהפעילות המפורטת בכתב האישום, הכנסה מעיסוק נוסף לשנים 2009-2011 שהסתכמה בסכום שנע בין 891,000 ש"ח עד 1,241,419 ש"ח, הכנסה שהייתה חייבת במס אך הנאשם פעל במרמה, עורמה ותחבולה בכך שעשה שימוש בחשבונות זרים ולא דיווח על הכנסתו מניירות ערך כדי להסתיר הכנסות אלה מפקיד השומה.

האישום השביעי עניינו שיבוש מהלכי משפט כאמור כאשר שלושה ימים לאחר חקירתו האחרונה ברשות המס בתיק זה עזב הנאשם את ישראל ביום 4.5.2013 ושהה בחו"ל קרוב לארבע שנים, הוא שב לארץ רק לאחר שנעצר בחו"ל בתום פעולות ממושכות שבוצעו לשם איתורו. הנאשם עזב את הארץ על אף שידע שמתקיימות נגדו חקירות פליליות ברשות ניירות ערך וברשות המס ושהוא עשוי להידרש לחקירות נוספות, כל זאת כדי למנוע או להכשיל הלך שיפוטי.

גם לאחר עזיבתו את הארץ עודכן הנאשם בדבר ההליכים המתקיימים נגדו בישראל, בין היתר נערך לו שימוע בנוכחות סניגורו שבסופו נדחו טענותיו והודע על כך לבא כוחו, כתב אישום הוגש כנגדו והומצא לכתובת מגוריו בארץ וחרף העובדה שידע על הליכים אלה נמנע הנאשם לשוב לישראל לכל אורך תקופה זו עד למעצרו בחו"ל.

הסדר הטיעון

4. על פי הסדר הטיעון שהוגש לבית המשפט הודה הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן שהוגש במסגרת ההסדר, הורשע בביצוע עבירות אלה והצדדים עתרו במשותף להטלת עונש של מאסר בפועל של 40 חודשי מאסר לצד עונש מאסר מותנה.

כן הוסכם בין הצדדים שבמניין תקופת המאסר יובאו בחשבון ימי המעצר שנשא הנאשם עד כה.

הצדדים טענו להטלת קנס כספי בסכום של 1 מיליון ש"ח שיחולק ל-15 תשלומים בהתאם למפורט בהודעת ההסדר וכן טענו למאסר חלף תשלום הקנס לפרק זמן של שנתיים.

על פי המפורט בהסדר הטיעון הרי זה מסדיר סופית את טענות המדינה במישור הפלילי בלבד בכל הקשור בנושאים שנחקרו בפרשה ונכללים בכתב האישום בלבד. כן הוסכם כי לא תיטען מצד המדינה כל טענה לסנקציה נוספת כלפי הנאשם, לרבות חילוט רכוש בהליך פלילי, מלבד הענישה שהוסכמה בין הצדדים. עוד הוסכם שהמדינה תמשיך את בקשתה לצו זמני ברכוש בתיק צ"א 22305-04-17.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה עו"ד לבני ביקש להדגיש את הנסיבות המחמירות בתיק זה. בראש ובראשונה תפקידו הבכיר של הנאשם כמנהל השקעות בחברת דש-איפקס, העובדה שמדובר ב-250 עסקאות מתואמות ועצמיות, בחלקן עסקאות שתואמו מראש אל מול גורמי ההשקעה ובחלקן האחר עסקאות עצמיות, עסקאות סיבוביות שהשפיעו במישרין על שערי ניירות הערך, הציגו לציבור נתוני מסחר כוזבים. הנאשם ניצל לרעה את שיטת המסחר ועשה בחשבונות הלקוחות כמנהג בעלים בחשבונות אלה.

בצד עסקאות אלה ביצע הנאשם עסקאות אמתיות - תרמיתיות שגיליון וחשיפתן מורכבת.

6. ב"כ המאשימה ביקש לראות במסכת האירועים המפורטת בכתב האישום ככוללת 3 פרקים נפרדים. הראשון מתייחס לחמשת האישומים הראשונים שענינם בעיקר עבירות בתרמית ניירות ערך, גניבה, מרמה, הלבנת הון, עבירות שנסובו סביב פעילות המסחר התרמיתית של הנאשם כמפורט באישומים אלה, הפרק השני מתייחס לעבירות המס כמפורט באישום השישי ואילו הפרק השלישי ענינו עבירת השיבוש נשוא האישום השביעי.

בכל הנוגע לפרק הראשון, הנאשם פגע פגיעה חמורה במנגנון התמחר בשוק ההון, זכה לקבל יתרון בלתי הוגן על פני משקיעים, פגע באמון הציבור בשוק ההון, פגע בעניינם של המשקיעים, פעל בניגוד עניינים ופגע בתאגיד בו עבד.

הנאשם גם פגע בכל הערכים המנויים בסעיפים 3 ו-4 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 שעה שפעל

בעשרות מניות משך 28 חודשים באופן אגרסיבי ובוטה כאשר התרמית הסתכמה בסכום של כ-5 מיליון שקלים והגניבה בסכום של כ-1 מיליון שקלים, זאת עשה תוך שימוש באנשי קש ותוך ניצול מעמדו הרם כמנהל השקעות בבית השקעות גדול שעה שניתן לו שיקול דעת נרחב על ידי מעסיקיו.

כן נטען שהנאשם פעל באופן שיטתי, תכנן את מעשיו באופן מדוקדק, בתעוזה רבה ביחד עם אחרים והכל כדי לגרוף רווחים בסכומים של מיליוני שקלים על חשבונם של עמיתים ולקוחות אחרים שהפקידו את כספם בבית ההשקעות לשם ניהולו.

7. אשר לרמת הענישה הנהוגה בעבירות אלה הפנה ב"כ המאשימה למספר גזרי דין שניתנו בפרשת ממון, פרשת יצחק כהן, פרשת מיכאל גביש בהם הוטלו עונשי מאסר לתקופות דומות במידה מסוימת לעונש המוסכם.

באשר למתחם הענישה הרלוונטי לאישומים 1-5 עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם של 36-66 חודשי מאסר, של 6-12 חודשים בגין עבירת השיבוש ומתחם של 10-24 חודשים בגין עבירות המס.

יצוין שעו"ד בורנשטיין-זיו טענה בשם רשות המס והיא עתרה לקביעת מתחם של 10-24 חודשים בגין עבירות המס, זאת בהינתן העובדה שמדובר בהשמטה של סכום גבוה של הכנסה, ברישום במרמה על שם אמו ובעובדה שעד היום הוא לא שילם את הקנס.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד דמארי, עתר גם הוא לכבד את הסדר הטיעון וביקש להדגיש את העובדה שהנאשם הודה מיד לאחר חזרתו לארץ בכל העבירות המפורטות בכתב האישום, חסך זמן שיפוטי יקר של בית המשפט, של רשויות התביעה ושל עשרות רבות של עדים.

כמו כן, עם מעצרו של הנאשם בחו"ל הוא ויתר על כל זכויותיו לנהל הליך הסגרה, הליך שאם היה מתנהל היה נמשך פרק זמן של חודשים רבים, ללמדך שהנאשם היה נכון לתת את הדין על מעשיו, נכון להודות בכל המיוחס לו ויש לראות בכך נסיבה מקלה של מי שנטל אחריות על מעשיו ומביע נכונות לשלם את המחיר המתחייב בגין מעורבותו בעבירות פליליות.

הסניגור ביקש להוסיף את העובדה שגם למאשימה לא ידוע מה עלה בגורל סכומי המרמה לכן הצדדים עתרו במשותף להטלת קנס כספי בסכום של מיליון שקלים בלבד.

הסניגור הוסיף וציין שמעורבים אחרים בפרשה נדונו לעונשי מאסר לריצוי עבודות שירות של חודשים ספורים כך שהעונש המוסכם הוא חמור מאוד ביחס לעונשים שהוטלו על מעורבים אחרים. הנאשם נפגע פגיעה כלכלית אנושה כתוצאה מעזיבתו את הארץ כך נטען על ידי בא כוחו, הוא נפגע גם חברתית שעה שקשריו עם מכריו, כולל עם בת זוגו, נותקו.

כן שמעתי את דבריו של הנאשם שהצטער והתנצל על מעשיו, הביע חרטה ומודעות למחיר שיצטרך לשלם בגין מעשים אלה.

דין והכרעה

9. בגזר הדין שניתן בת"פ 10571-02-15 **מדינת ישראל נ' ממון** (8.9.2015) אליו הפנו הצדדים קבעתי

כלהלן:

תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שעוסק בהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, שותק לחלוטין בכל הנוגע להסדרי טיעון. בתי המשפט התייחסו לסוגיה זו שעה שהתגבשה ההלכה לפיה אין מקום לילך ולנמק בהתאם למתווה תיקון 113 באותם מקרים בהם מובא לבית המשפט הסדר טיעון מוגמר ומומלץ על ידי הצדדים. הדעת נותנת שהמחוקק לא התכוון להחריג את הסדרי הטיעון שאינם "סגורים" ובהם הותירו הצדדים שיקול דעת לבית המשפט בנוגע לגזירת הדין, ונראה שאלה חוסים בצלו של תיקון 113.

10. תיקון 113 לחוק העונשין יצר מנגנון תלת שלבי בעת גזירת העונש. **בשלב הראשון** על בית המשפט לבדוק האם הנאשם הורשע בכמה עבירות והאם אלה מהוות אירוע אחד או אירועים נפרדים. כאשר מדובר במספר אירועים על בית המשפט לגזור עונש נפרד לכל אירוע, או עונש כולל לכלל האירועים.

בשלב השני, בית המשפט אמור לקבוע את מתחם העונש ההולם ובנדון עליו להתחשב בשלושה פרמטרים, הכל כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין: ראשית, בערך החברתי אשר נפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו; שנית, במדיניות הענישה הנהוגה; ושלישית, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין.

בשלב השלישי, על בית המשפט לבחון את הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, לרבות נסיבות האישיות של הנאשם ובהתחשב בהן, לגזור את הדין. העונש נגזר בתוך מתחם הענישה ההולם למעט נסיבות חריגות של שיקום או צורך יוצא דופן בהגנה על שלום הציבור.

להרחבה ראה ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (5.8.2013) בו התייחס בית המשפט העליון בהרחבה לתיקון 113 לחוק העונשין שבמסגרתו נקבע כאמור המנגנון התלת שלבי בגזירת העונש.

11. בית המשפט העליון עמד על כיבוד הסדר הטיעון בשורה ארוכה של פסקי דין והכיר בתרומתם וערכם של אלו לטובת ההליך המשפטי ובצורך לכבדם, תוך הדגשת האינטרס הציבורי בקיומו של מוסד הסדרי הטיעון ותוך עמידה על ההצדקה הרעיונית ביתרונות של הסדר אשר עולים לאין שיעור על חסרונותיו. בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד (1) 577 (2002) (להלן: "**פרשת פלוני**") עמדה על כך כב' השופטת (כתוארה אז) ד' ביניש, בהרחבה:

"ככלל, בית-המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית-המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש, שכן תפקידו ואחריותו אינם מאפשרים לו להסתתר מאחורי גבה של התביעה. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית-המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם..."

בית המשפט העליון הרחיב בפרשת פלוני בדבר השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לבחון הסדר טיעון, כאשר הנטייה היא לכבד את הסדרי הטיעון, זאת למעט במקרים חריגים ויצאי דופן בהם מוצא בית השפט לקבוע שהעונש המוצע במסגרת הסדר הטיעון מפר את האיזון בין טובת ההנאה שהנאשם מקבל לבין אינטרס הציבור ואינו מאזן כראוי בין שיקולי הענישה הרלוונטיים.

הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

12. על חשיבותו של שוק הון והון ומתפקד בכלכלה מודרנית נכתב לא אחת בפסיקה. כך למשל ברע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ (14.4.2010):

"שוק ההון במדינה מודרנית נועד להוות מכשיר יעיל לגיוס הון מידי ציבור משקיעים רחב, כדי שישמש מנוף לפעילות כלכלית יעילה. הוא נועד, בה בעת, לפתוח בפני הציבור אפיק השקעה וחסכון נושא פירות. שוק הון יעיל הוא גורם מפתח לצמיחה כלכלית, אשר לא יצלח בלא ציפייה של המשקיע האינדיבידואלי להפיק תועלת עצמית מהשקעתו בשוק ההון. ציפייה זו להפקת טובת הנאה מהשקעה בניירות ערך מותנית בקיום שוק אמין, הפועל ביושר ובהגינות".

על נושא משרה או בעל שליטה או גורם המנווט את פעילותה העסקית של החברה לפעול לקידום האינטרסים של החברה תוך איסור פעולה בניגוד עניינים, איסור פעולה שנוגדת עקרונות של ממשל תאגידי תקין וראוי, איסור על פעולות תוך הסוואת מטרת הפעילות שלשמה בוצעה העברה וכיוב' ערכים מוגנים שנפגעו כתוצאה מפעילות הנאשם כמפורט בכתב האישום.

13. בתי המשפט חזרו וקבעו בשנים האחרונות עד כמה חשוב שהמשקיעים בשוק ההון ידעו כי נושאי המשרה ובעלי השליטה בחברות הנסחרות יפעלו באופן ראוי על מנת לקדם את ענייניו של התאגיד ובכלל זה, יקבלו החלטות בהתבסס על מידע מלא כאשר טובת התאגיד עומדת לנגד עיניהם, ותוך דיווח מלא ושקוף לציבור.

עוד קבע בית המשפט העליון בשורה של פסקי דין כי בעבירות כלכליות בכלל, ובעבירות על חוק ניירות ערך בפרט, בבוא בית המשפט לגזור את עונשם של הנאשמים עליו לתת דעתו לכך שמדובר במניע כלכלי כספי שהדריך אותם ושיש צורך להרתיע אחרים מביצוע מעשים דומים, זאת על אף שמדובר לרוב בנאשמים נורמטיביים שתפקדו באורח תקין במשך שנים תוך תרומה לחברה ולסביבה. נקבע כי רף הענישה בעבירות אלה יהיה עונש של מאסר בפועל לצד קנס כספי משמעותי.

ראה לצורך זה את ע"פ 4666/12 גורבץ נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (8.11.2012), שם עמד בית המשפט העליון על החשיבות בהחמרת הענישה בעבירות שבתחום שוק ההון [ההדגשות שלי, ח.כ.]:

"נקודת המוצא שהנחתה אותנו בדיון במקרה זה היא החשיבות הנודעת לענישה משמעותית בעבירות צווארון לבן, שחרף אופייה 'הנקי' היא 'מלוכלכת' לא פחות, ונזקיה אף עולים במקרים רבים על נזקיהן של עבירות רכוש מסורתיות. היטיבה לבטא את הדברים השופטת א' פרוקצ'יה בפסק דינה בע"פ 9788/03 מדינת ישראל נ' גולן, פ"ד נח(3) 245, 250 (2004): 'העבריינות הכלכלית בתחומי החברה והכלכלה היא לרוב מתוחכמת, מסתייעת באמצעים מודרניים של הפקת מידע, וקשה לגילוי. נזקיה קשים לחברה בכללותה, למשק הכלכלי, ולאנשים הפרטיים הנפגעים ממנה במישרין. על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הרובצת לפיתחה של העבריינות הכלכלית המתוחכמת, את היקף הקרבנות העלולים להיפגע ממנה, את הקושי והמורכבות שבאיתורה ואת ההוקעה הברורה של יסודות השחיתות וניצול עמדות הכח, השליטה והמידע הכרוכים בביצועה. על המסר

**העונשי לשקף בבירור את תגובתה המחמירה של החברה על מעשים של הפרת
נאמנות בשימוש בכספי הזולת תוך ניצול כח המשרה".**

כך גם היטיב לציין כב' השופט י' דנציגר בפסקה 22 לפסק דינו בע"פ 4430/13 נתנאל שרון נ' מדינת ישראל (31.3.2014) [ההדגשות שלי, ח.כ.]:

**"בל נטעה באופיין 'הלבן והנקי' של העבירות הכלכליות; מדובר בעבירות מתוחכמות
וקשות לגילוי, אשר מבוצעות לרוב על ידי עבריינים בעלי מעמד והשכלה שעושים
שימוש בכספיהם של אחרים, תוך ניצול כוחם ומעמדם ותוך הפרת חובת הנאמנות
(...) לא בכדי קבע בית משפט זה בשנים האחרונות שהגיעה העת להעלות את רף
הענישה בעבירות כלכליות, לרבות הטלת עונשי מאסר בפועל במקרים המתאימים".**

14. עוצמת הפגיעה באינטרסים המוגנים במקרה דנן נגזרת, בין היתר, מפרק הזמן הארוך שבו נמשכו
המעשים התרמיתיים של הנאשם, פרק זמן של למעלה משנתיים בהן פעל בעשרות מניות לצורך ביצוע
העסקאות העצמיות, הסיבוביות והמתואמות שתוכננו היטב על ידי הנאשם יחד עם אחרים הכל כדי להעלים
כל עקבות. הנאשם פגע פגיעה חמורה בשוק ההון שעה שמעשיו השפיעו על השער לעתים במידה ניכרת,
כאשר הפעילות התרכזת לקראת סוף יום המסחר תוך השפעה על שער הנעילה שהרי זה משמש בסיס
לשער של המסחר שמתקיים למחרת.

הבוטות והאגרסיביות של עבירות הרכישה והמכירה באים לידי ביטוי בכך שאלו נערכו לעתים בהפרשים של
שניות, ההיקף הכספי בו בוצעו העבירות.

השימוש בפעולות הסתרה לרבות שימוש באנשי הקש, עצם תפקידו הבכיר של הנאשם, האמון שניתן בו,
הנגישות שהייתה לו לכספים ולחשבונות והשימוש בחשבון של אמו על מנת לנתב אליו את הרווחים שהפיקה
הפעילות התרמיתית - כל אלו מצביעים על תכנון מוקדם ומפורט, על מידת התחכום שבביצוע, על התעוזה
הרבה.

הנאשם היווה את הרוח החיה בביצוע העבירות, היה הגורם הדומיננטי שחטא והחטיא אחרים לרבות עובדים
שעבד איתם.

מדיניות הענישה הנהוגה

15. מתחמי הענישה שהוצעו על ידי ב"כ המאשימה תואמים במידה רבה את רמת הענישה בתיקים שנדונו
בבית המשפט בעניינם של נאשמים שביצעו עבירות דומות אף אם לא זהות, שהרי הדעת נותנת שלכל תיק
ולכל נאשם קיימים מאפיינים הייחודיים לאותו תיק ולאותו נאשם.

אולם בענייננו התקיימו נסיבות נוספות שלא התקיימו בתיקים אחרים אליהם הפנו הצדדים, והן העובדה
שהנאשם הורשע גם בעבירות מס, שהן עבירות חמורות בפני עצמן והעונש שראוי היה להטילו בגין הוא
עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, כמו כן הנאשם הורשע גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט שעה
שנמלט מהארץ משך כ-4 שנים במהלך תקופה זו עשתה המדינה מאמצים לא מבוטלים כדי להבטיח את
הסגרתו על מנת שיתן את הדין על מעשיו, עבירה שגם בגינה ראוי לקבוע מתחם ענישה של מאסר

בפועל. אלה הם נסיבות שלא התקיימו בתיקים אחרים שהוצגו בפניי.

16. בבואי להכריע בסוגיה של כיבוד הסדר הטיעון, שהוצג על ידי הצדדים, רכיב שכולל עונש מאסר לתקופה לא קצרה, אינני יכול להתעלם מהעובדה שחרף כל הנסיבות המחמירות שמניתי לעיל, ישנן מספר נסיבות מקלות, בראש ובראשונה הודאת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום ונטילת האחריות, הבעת הצער והנכונות לשלם את המחיר המתחייב ממעורבות במעשים פליליים, עבור לווייתורו של הנאשם על כל טענה וזכות במסגרת הליכי ההסגרה שאילולא כן הליכים אלה היו אורכים חודשים רבים עד למיצוי כל זכויות הנאשם, עבור להסכמה בין הצדדים שהרווח שהפיק הנאשם באופן אישי הינו סך של מיליון שקלים, שווי ערך לקנס שיוטל על הנאשם וזאת בנוסף לרכיבי ענישה אחרים וכן דברי הצער והחרטה שהביע הנאשם בפניי והיעדר עבר פלילי לנאשם.

17. הסדר הטיעון שהושג מקל במידה מסוימת עם הנאשם.

הדעת נותנת שאילולא הסדר זה, אם הנאשם היה מורשע בסופו של דבר בעבירות נשוא כתב האישום, היה מוטל עליו עונש חמור יותר מהעונש שהוסכם עליו במסגרת ההסדר, כל זאת מהנימוקים שפירטתי לעיל.

יחד עם זאת המדיניות שהתווה בית המשפט העליון בכל הנוגע להסדרי טיעון הינה שראוי לכבד הסדרי טיעון אלא אם מתקיימת נסיבה חריגה ויוצאת דופן שמצדיקה התערבות בהסדר זה (הלכה שנקבעה בפרשת פלוני ובפסקי דין רבים אחרים מאז ועד היום שבהם שב והדגיש בית המשפט העליון את החשיבות שבכיבוד הסדרי טיעון).

על כן, הגם שמדובר בהסדר שהוא מקל במידה מסוימת עם הנאשם מצאתי בסופו של דבר לכבד את הסדר הטיעון בהינתן העובדה שהוא לא חורג במידה ניכרת מרמת הענישה הנהוגה והמקובלת.

18. רשמתי בפניי את ההסכמה של הצדדים כמפורט בסעיף 3 להסדר הטיעון לרבות הסכמת המדינה למשוך את בקשתה לצו זמני ברכוש בתיק צ"א 22305-04-17.

19. **אשר על כן אני מכבד את הסדר הטיעון ומטיל על הנאשם את העונשים הבאים:**

(א) מאסר בפועל לתקופה של 40 חודשים.

בהתאם למוסכם בין הצדדים אני מנכה מתקופת מאסר זו את ימי מעצרו של הנאשם מיום 28.3.2011 ועד ליום 31.3.2011 (3 ימים), כמו כן אני מנכה את ימי המעצר לצורך הסגרה מיום 13.2.2017 ועד 6.4.2017 (53 ימים). כן יש לנכות את ימי המעצר של הנאשם עד החלטה אחרת מיום 7.4.2017 ועד יום מתן גזר הדין.

(ב) 18 חודשי מאסר אך הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים על אחת העבירות המנויות באישום 1-6.

7 חודשי מאסר אך הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

(ג) קנס כספי בסך של מיליון שקלים.

הקנס יחולק ל-15 תשלומים חודשיים החל מיום 25.7.2017, 14 התשלומים הראשונים על סך 66,000 ש"ח והתשלום האחרון על סך 76,000 ש"ח.

אי תשלום הקנס במועד כלשהו יביא להעמדת כל היתרה לתשלום מיידי.

לא ישלם הנאשם את הקנס שהוטל עליו, כולו או חלקו, ייאסר לפרק זמן של שנתיים.

לפי בקשת ב"כ המאשימה, סכום הקנס כאמור יחולק בין קרן החילוט לבין אוצר המדינה, בחלקים שווים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ז, 18 יוני 2017, במעמד הצדדים.

חאלד כבוב, שופט